

Miért is vagyunk elfásulva?

■ SZILASSY ISTVÁN

Jujj, de fásultak lettünk! Vagy csak az undor, a hányinger tart vissza attól, hogy eljárjunk a testületi ülésekre, hogy beírjunk a fórumba, hogy hallassuk a hangunkat?

Nem tudom, nem értem – mondja török kollegám, amikor nagynéha hangos anyázással kommentálom az otthoni eseményeket a netet böngészve. Országos, vagy helyi problémáról legyen bár szó, nem tudom, sokszor nem tudom megállni, hogy ne kiabáljam bele a világba: hihetetlen, hogy mit engedek meg maguknak a „vezetőink”, hogy mit engedünk meg mi magunk a „vezetőknek”. Azoknak, akiket mi delegáltunk oda, ahol most ülnek; mi, akiknek annak idején még a csillagot is leígérték az égből, mindegy, milyen áron, csak egyszer ülhessenek bele „abba” a székbe, és majd akkor végre minden szép lesz, majd ők megmutatják, mitől gömbölyű ez a föld, aminek amúgy négy sarka van.

Képzavar? Dehogy! Tessék ezt a négyes gondolatot velem végiggondolni, s mindjárt kiderül.

A világnak négy gazdasági sarka van: Kína, Japán, az USA és Európa. (Ebből Japán nem feltétlenül derékszög.) Politikailag Magyarországnak négy sarka van: a „bal”, a „zöld”, a „jobb”, és a „nagyon jobb”. (Még jobb lenne persze, ha ez utóbbi nem lenne, de hagyjuk.) Dömösnek is négy sarka van, sőt: kétszer négy. Az első négyes: a testület, a polgármester, a jegyző és a lakosság. A második négyes: a Csonka, a Pálmai, a Pálinskási és a Bartók.

Míg a második négyes látszólag egy jól szerveződő egységet képez, addig az első ennek

szöges ellentéte. A lakosok „Uram, mi nem ilyen lovat akartunk!” felkiáltása érthető, a jegyző erejének utolsó leheletével próbálja fenntartani a törvényes kereteken belüli működést/létet, a polgármester – némi tapasztalata lévén a dologban – próbálna előrelépni a falu „dögében”, a testület meg, ugye... hááát, mit is mondjak a megfogyatkozott testület maradákaról?

Abban feltétlenül egyetértünk, hogy Novák Lajos nevű embernek nincs helye ezen a földön, amit ők ippeg gömbölyűre próbálnak magyarázni. Csak arra vagyok kíváncsi, hogy ha a Novák Lajos nevű szálla már nem szúrja majd a szemüket, akkor mihez fognak kezdeni? Pálmai úr ugyanis minden bizonnyal csak addig lesz hajlandó Csonka hátsóját nyalni, amíg ki nem íródik egy újabb polgármester-választás.

Pálinskási doktor úr (ki tudja, miért, hacsak a kerítése mellett ideiglenesen ledeponált köhalmok miatt nem) személyes ellenségének érzi Novák Lajost, és mindent megtenne, hogy elűzze jelenlegi pozíciójából. Kérdés, ha ez sikerült, mihez kezd azután? Láthatóan jó eszköz számára a Csonka-féle „antipolgármester-kampány, annyira azonban nincs benne a pikszisben – vagy tán nem is akart benne lenni –, hogy részt vett volna a patak-felújítási projektben, mint ahogyan Pálmai úr sem. Pedig az azért világos, hogy ha egyszer mégis az derülne ki, miszerint az egész eljárás törvénytörő volt, ő pontosan ugyanúgy ráfizet mint a többiek.

Namost kérdőjel itt „a Bartók képviselő úr” szerepjátéka. Illetve talán nem is annyira kérdőjel, mint válasz. Laci ugyanis egy tök normális dömösi gyerek – volt, amíg képviselő nem lett. A gyengébb idegzetű olvasók ked-

veért jegyezném meg, hogy nem feltétlen automatizmus, hogy a pozícióba kerülés egyenlő a totális észvesztéssel, habár erre Magyarországon az elmúlt ötvenhatvan (vagy mennyi) évben nem nagyon tudnék per pillanat ellenpéldát hozni.

Az a fajta elvakultság, amivel Laci lelökte a hivatal lépcsőjéről gyerekkori barátjának apját, illetve amivel Csonka képviselő úr, fegyelmi bizottsági elnök (vagy csak álnok?), pénzügyi tanácsnok (tényleg: az mi?) a még regnáló polgármesterünket végzálja – annak egyetlenegy oka lehet csak, azt pedig úgy hívják: „a képviselői munka iránti elhivatottság”! (Fogjanak meg, mert elájulok az áhitattól!) Vagy tévednék, és egyszerűen csak önös érdekekről van szó?

Igen, kezicsókolom, ez azt jelenti, hogy a maradék négy képviselőnk közül legalább kettő korántsem annyira jó fiú, mint amilyennek látszani szeretne. Akinek egyetlen értékmérője a pénz, az pusztán anyagi érdekekből olyan, amilyen. Egyszer ki kell ezt már mondani valakinek, akinek meg nem inge, ne vegye magára. De mindenki látja ezt, csak az elmúlt hatvan évben belefásultunk – vagy inkább belefélémlítődünk az egészbe, inkább legyintünk, csak hagyjanak minket békén, élni.

Ez viszont ma Magyarországon már nem élet.

Én meg *nem fogom hagyni*, akkor sem, ha már nem ott élek, mert végeredményben az ilyen emberek miatt nem élek már ott.

Szóval, kedves Olvasó, ha nem akarod Te is a hazádon kívül megtervezni hátralévő éveidet, akkor ne fásulj el! Mert ameddig elnyomóid hallják a hangodat, addig nem tudnak nyugodtan aludni.

Ez az egyik cikk, amit Gábor barátom nem közölt le a múlt havi számban. Én már akkor mondtam neki – amúgy teljesen egyetértve vele –, hogy azért ne törölje ki a fájlt, mert bár tiszteletreméltó a szándéka, de szerintem pusztába kiáltott szó marad, persze mindenkinek lehet adni egy utolsó esélyt. Sajnos az azóta történtek az én szkeptikus álláspontomat támasztották alá. És ettől lett itt ez a lábjegyzet: lapzárta előtt újraolvastam a kéziratot, és amikor a „törvénytelenység” szóhoz értem, tudtam: beteljesedett a jóslatom. Persze csak a bekötött szemű vak birkák nem tudták, hogy ez lesz a vége: a disznóságokért előbb-utóbb fizetni kell.

A kérdés: Kinek is?

A válasz: Annak, aki elkövette. Nem egy falunak. Nem nekem, és főleg nem Neked, kedves Olvasó! Ki mit főzött, egye meg!

Jó étvágyat hozzá, Képviselő Urak! Fuji! Jujj.

A tartalomból

- Szemben a faluval 2. oldal
- Alulról jövő kezdeményezés 3. oldal
- Szeretni szüntelenül 4. oldal
- Áprily Iskoláért Alapítvány közleménye 5. oldal
- Sütizzünk 6. oldal
- Tanár úr kérem...
– Egy nulla
– Szabad Nép! 7. oldal
- Hírek a pilismaróti Bozóky iskolából 8. oldal

Szemben a faluval

■ NOVÁK LAJOS

Jogerős ítélet

Atatabányai törvényszék megsemmisítette a Malom-patak beruházás törvénysértő képviselő-testületi döntéseit!

Dömösön a mindennapok része a négy képviselő másfél éve tartó, mindent (törvényeket és helyi tradíciókat) és mindenkit (törvényutódokat és jó erkölcsű embereket) figyelmen kívül hagyó, értelmetlen ámokfutása.

Miért futják az „ámokot”? Eddig se tudtuk, de sokféle mendemonda szárnyra kelt. Mákért? Mákos-gubáért? Mák nélküli gubáért?

Hová futnak? A törvényszék döntése után már látható. Azért pontosítsuk a törvényszéki ítéletet és idézzük fel annak előzményeit.

A 2011. augusztus 1-i rendkívüli ülésen, a Malom-patak beruházással kapcsolatban három döntést hozott a testület. 1. 111/2011. (VIII.1.) Ökt. hat. A vállalkozói szerződés aláírására hatalmazza fel Csonka József képviselőt kb. 65 millió forint értékben. 2. 112/2011. (VIII.1.) Ökt. hat. műszaki ellenőr megbízási szerződésének aláírására hatalmazza fel Csonka József képviselőt 625 ezer forint értékben. 3. 113/2011. (VIII.1.) Ökt. hat. Önkormányzati ingatlan (mozi) adásvételi szerződés, 23 millió forint értékben + engedélyezési szerződés aláírására hatalmazza fel Csonka József képviselőt.

Ezeknek a határozatoknak a meghozatala előtt Dr. Szabó Attila jegyző figyelmeztette a testület tagjait, hogy a határozati javaslatok így törvénysértőek. Nem számít!

A kormányhivatal 2011. augusztus 3-án megküldte állásfoglalását, amelyben szintén törvénysértőnek tartotta azokat. Nem számít!

Mindezek ellenére Csonka József augusztus 3-án aláírja a szerződéseket.

A kormányhivatal 2012-ben törvénysértést állapít meg és kéri, a képviselő-testület vonja vissza a fenti határozatokat. Nem számít!

Ezután a kormányhivatal a bíróságtól kéri, a törvényes állapot helyreállítását, a törvénysértő határozatok megsemmisítését.

A tatabányai törvényszék 2012. június 26-án 12 óra 40 perccor ítéletet hirdetett: megsemmisítette a 111/2011. (VIII.1.), 112/2011. (VIII.1.), 113/2011. (VIII.1.) Ökt. határozatokat. Fellebbezésnek helye nincs!

Győzött az igazság! Örülhetnénk! A következmények azonban tragikusan súlyosak, hiszen ha a törvénysértő határozatok semmiek, akkor a törvénysértően megkötött szerződések is semmiek.

Ez beláthatatlan károkat okoz Dömösnek.

Az önkormányzatnak vissza kell fizetnie a törvénysértően kötött szerződések alapján kapott állami, vis-majior támogatást – kb. 50 millió forintot. Továbbá ha a törvénysértően kötött – mozi ingatlan adás-vételi – szerződés semmis akkor az abban szereplő 23 millió forintot is vissza kell fizetnie az önkormányzatnak. Sovány vigasz, hogy az ingatlant meg visszakapjuk.

Hatalmas károkozás! Csak azért mert a képviselők nem hajlandók a jegyző véleményét figyelembe venni és azt gondolják, hogy még a kormányhivatalnál is jobban értenek a jogi kérdésekhez.

Tudom, mindenben az első kérdés az, hogy miért a falu fizet, amikor a képviselők okozzák a kárt. Jogos kérdés és azt hiszem ezt majd a következő képviselő-testület fel is fogja tenni – a jelenlegi nyilván nem. A szándékosság gyanúja fennáll, hiszen a jegyző előre figyelmeztette a törvénytelenségre a képviselőket.

A jegyzőkönyvből, az aláírt szerződésekben – ami az eddigi nyomozások miatt minden hatóságnál megvan – egyértelműen kiderül a felelősök személye. Van, aki a szerződéseket aláírta, van, aki a határozatokat megszavazta és van, aki tartózkodott, éppen csak a határozatképességet biztosította (talán neki szerencséje lesz, bár ismerve a „vezért” – nyakig bele fogja rántani).

A törvényszék ítélete után fennáll a hivatali visszaélés (szerződések aláírása jogosulatlanul) és a hűtlen kezelés gyanúja (szándékos károkozás az önkormányzatnak), ami már a büntető törvénykönyv hatálya alá esik és a főügyészség vizsgálatára tartozik.

Az igazság kiderült – Csonka József hiába lobogtatta a papírjait, és hiába hablatyolt órákon át, hogy nem ért hozzá a kormányhivatal, a jegyző meg a bíróság. Ez csak arra volt jó, hogy a képviselőtársait belevigye a törvénytelenségekbe és a mintegy hetvenmillió forintos károkozásba.

De ezt is lehet tetézni. A képviselő-testület a legutóbbi, június 28-i ülésen is törvénysértő határozatot hozott (rév pályázat, kb. 4 milliós állami forrás megpályázása és átadása az Ankerkette Kft-nek). A jegyző jelezte a törvénysértést a négy képviselő ennek ellenére megszavazta. Ezt a törvénysértő határozatot is meg fogja semmisíteni a törvényszék és a kb. 4 millió forintot is vissza kell majd fizetnünk. Ez is hivatali visszaélés és hűtlen kezelés lesz.

Valaki érti, hogy Dr. Pálinkási Csaba képviselő ezt miért csinálja?

Községháza – bérbe adva

Aképviselő-testület 2012. június 15-én reggel hozott döntésével bérbe adta a polgármesteri hivatalt – a Községházát!

„Dömös Község Önkormányzat Képviselő-testületének 107/2012. (VI. 15.) Ökt. határozata

Dömös Község Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt, hogy 2012. június 21-től 2013. december 31-ig határozott időtartamra bérbe adja a tulajdonában lévő 725, 726, 891/1, 932 hrsz-ú ingatlanokat és a 061 hrsz alatti ingatlan Rám szakadék bejárata előtt lévő 1.000 m²-es „parkoló” területet idegenforgalmi célra a KÉ-KO-ZA Parking Kft-nek (1063 Budapest, Szinyei Merse u. 10.)”

A 725 hrsz. a Szőkeforrás étterem előtti park, a 726 hrsz. a Szőkeforrás étterem mögötti park, a 891/1 hrsz. a polgármesteri hivatal – Községháza, a 932 hrsz. a Malom-patak medre, a 061 hrsz. a Szőkeforrás völgye.

Már nem is találunk szavakat a gátlástalan, erkölcstelen – idegenforgalmi célnak álcázott – parkolási feladat (+ bevétel) és ingatlanvagyon átjatszásra.

A szerződés törvénytelenségéről Marosi Imre dömösi lakótársunk írt kimerítő, nyilvános

levelet a jegyzőnek, ami az Új Dömös Fórum internetes oldalon olvasható. Ezért én itt inkább a képviselő-testület módszerére hívnám fel ismételten a figyelmet.

A képviselő-testület 2012. június 14-ére falugyűlésre hívta Dömöseiket, ahol téma volt az ideforgalmi lehetőségek kiaknázása. Az este kilenc óráig tartó falugyűlésen a jelenlévő képviselők egy szóval sem említették meg azt, hogy másnap, 15-én reggel nyolc órakor bérbe adják a polgármesteri hivatalt és a többi önkormányzati ingatlant.

Az elfogadott határozat tartalmából már tudjuk, miért titkolóztak. Ha a testületnek lett volna bátorsága előre tájékoztatni az embereket, akkor nyilvánvalóan sokan eljöttek volna az ülésre, hogy megakadályozzák a falu első épületének a bérbeadását.

Dr. Pálinkási Csaba meg szokott sértődni azon, ha én bujkálónak nevezem a képviselő-testületet, amiért lehetetlen, reggeli időpontokban tartják az üléseiket, és nem mernek az emberek szemébe nézni. Ahol a zsebből előhúzott határozati javaslatok alapján, „titkos” döntéseket hoznak – eddig Csonka József „zsebből” majd hatvan határozatot fogadtak el.

Valóban ez az eset már több volt, mint bujkálás, ez már az emberek hülyének nézése, szándékos becsapása. A falugyűlésen beszélgetünk veletek egy kicsit a semmiről, majd másnap reggel bérbe adjuk a Községházát a fejtek fölül.

Törvényesség helyett súlyos testi sértés

Atatabányai törvényszék megsemmisítette a képviselő-testület 2011. december 15-én reggel 7 órakor tartott törvénysértő ülésének minden határozatát.

Skandalum, mondtuk 2011. december 15-én reggel, amikor a 18 órára szabályosan meghirdetett képviselő-testületi ülést reggel 7 órára előrehozva tartotta meg a képviselő-testület.

Minden jóérzésű és alapvető igazságérzettel rendelkező ember eddig is tudta, hogy a pókhendi képviselő-testület törvénysértően járt el.

Az igazság most törvényes lett!

Bartók László képviselő elgondolkodhat, hogy egy törvénysértés miatt érdemes volt-e súlyos testi sértést elkövetnie.

Alulról jövő kezdeményezések

■ KOÓS ZSUZSANNA

Tavaly október óta élek itt a faluban, és elmondhatom, hogy nagyon sok szép eseménynek, kezdeményezésnek és emberi megnyilvánulásnak voltam tanúja. Ünnepek, előadások, évfordulók, koncertek, egyházi események, megemlékezések, faluvásár, falunapok – és még sorolhatnám –, amelyekeken kicsik és nagyok szívvel-lélekkel munkálkodtak azon, hogy a szívünk megteljen örömmel és szép érzésekkel főleg egymás iránt.

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy sokakkal beszélgetek a faluban, sokféle hír, na és persze „történelmi” sztori, anekdota jutott már a fülembe. Ennek köszönhetően szinte úgy érzem, mintha ezer éve itt élnék, és már-már jobban ismerem Dömöst és a dömösieket, mint a szülővároskám pikáns dolgait.

Nagyon sajtóságos jellemvonásnak érzem itt a faluban, hogy lépten-nyomon azt hallom, a dömösiek közömbösek, a dömösieket nem érdekli semmi, a dömösieknek büdös a munka, lusták. Nem mozdulnak a fiatalok, mindenki csak a saját világába van beborulva. Már azt sem tudják többségében mi az, hogy keret művelni és saját terményeknek örvendezni, hisz inkább vesznek meg mindent a CBA-ban, vagy a Lidl-ben illetve Tesco-ban. Azt is hallani, hogy kárörvendők a dömösiek, és hogy a „*dögöljön meg a szomszéd tehene is*” elvet vallják, és inkább keresztre tesznek a másiknak, mintsem hogy jól menjen neki. Ilyeneket és még ennél is cifrább dolgokat hallok számtalan panaszkodó szájból. Ha nem lennének olyan, amilyen, el is hinném, és szörnyen gyászos, roló-lehúzos hangulat alakulna ki az én lelkemben is. Csakhogy a helyzet pikantériája, hogy körül nézek, és nem ezt látom, nem ezt tapasztalom.

Szorgos embereket látok én itt Dömösön, akik tenni akarnak. Akik hön áhítják a falu gyarapodását, és igenis hajlandóak lépéseket is tenni. Akik saját házuk tájékán bámulatos dolgokat teremtenek, és mások számára láthatatlan kis csodavilágban élnek. Sokan vannak, akik felfogták,

hogy közösségben van a jövő, és a közösségépítés kulcsfontosságú mindannyiunk számára. Hiszen nem kell messze mennünk, láthatjuk, hogy felsőbb szinteken módszeresen és egyre drámaiban húzzák ki a lábunk alól a talajt különböző politikai döntésekkel. Ki segít majd nekünk? Az USA? Az IMF? Az Európai Unió? A kormány? A helyi önkormányzat? Naivitás tőlük várni megoldást gondjainkra. Én amondó vagyok, hogy nekünk kell a kezünkbe venni a sorsunkat! Szó sincs arról, hogy egymagunkban szélmalomharcosként kellene bármit is megvívni, vagy szembe menni az árral, sokkal inkább közösségben, vállvetve egy emberként kellene megoldásokat találjunk. Nekünk kell összefogni, hisz ha kirúgják a széket alólunk, csakis a társainkra, a közvetlen környezetünkre számíthatunk. Egy kis falusi közösségben óriási erő van, amivel vétek lenne nem élnünk. Teen-dönk is rengeteg van, és itt az ideje, hogy stratégiát építsünk! Rövid, közép és hosszú távú terveket kell szövnünk, amiket aztán szépen módszeresen közös erővel megvalósítunk! A falu így összességében egy élő egység. Megközelíthetjük úgy, mint egy vállalkozást, vagy éppenséggel, mint egy nagy családot, amelyben mindenkinek fogaskerékszerűen megvan a feladata.

Robi és én most minden szabadidőnket arra áldozzuk, hogy a fenntartható fejlődés, a környezettudatos és egészséges létforma, a személyiségfejlődés, az önismeret, a felelőseteljes vállalkozás és a természetes spiritualitás témakörében egyre magasabb szinten kikupálódjunk, hogy egy nagyon is élhető közösséget tudjunk kovácsolni, melyben egészséges testű és lelkületű emberek élnek. Mindezt Dömösön képzeljük el a dömösiekkal. Persze ez csakis a falubeliek segítségével tud létrejönni. Előadásokra, kurzusokra járunk, és olyan emberekkel van szerencsénk személyes ismeretségben lenni, mint dr. Hetesi Zsolt, aki az ELTE tudományos munkatársa. Komoly kutatások állnak mögötte a fenntartható fejlődés és a fogyóban lévő fosszilis energiaforrások kérdéskörével kapcsolatban. A

hétvégén Agostyánban vettünk részt az ökofaluban az Élőfalutalálkozón, ahol többek között ő is tartott egy fantasztikus előadást.

Spirituális és önismereti fejlődésünkben mindkettőnknek óriási szerepet játszik a méltán közkedvelt és ma már sokak által ismert Pál Feri atya, akihez mindketten járunk pszichodráma csoportba és személyes konzultációra is. Szerves aktivistái vagyunk a Tudatos vásárlók ökokör csoportvezetői csapatának. (Nem mellesleg szuper jól sikerült életünk első saját csoportja Dorogon. Nagyon jó kis ökokörös csapat verődött össze, és rengeteget tanultunk egymástól. Abszolút vegyes korosztály, fiatalok és hetven felettiek egyaránt. Zársként egy vidám kis ünnepeket rendeztünk, és tervezzük továbbra is közös szervezésű programjainkat. Nagyon bízom abban, hogy ősszel Dömösön is sikerül egy ökokört indítani 10-12 fővel, mert az örömben egy kicsi szomorúság is vegyült, hogy ez nem itt valósult meg. Elképesztő praktikákat tanulunk egymástól!)

No de visszatérve a dömösi közösségre, a stratégiaépítésre, a megoldások keresésére és a nyomdafestéket nem tűrő végtermékkupacból való kimászásra, szilárd meggyőződés, hogy alulról jövő kezdeményezésekkel van jó esélyünk változtatni a falu sorsán, anyagi helyzetén és arra, hogy megteremtjük a jólétet.

Mint ahogy minden szervezetben, úgy egy falu életében is két irányból gyűrűzhetnek be a változások. Jöhetnek felülről, a vezetőség irányából. Lehet egy csudaratermett, élelmes, életvidám és elszánt polgármesterünk, akinek megvan a magához való józan paraszti esze, és tudja, milyen irányba kell evezni a csónakkal, hogy szép világ legyen itt. Neki lehetnek képviselő-társai, akik bíznak a polgármesterben, tudják ők is, hogy mik a célok, és az árral együtt eveznek, segítve a polgármestert, hogy a falunak, vagyis a benne élő lakosoknak minél jobb legyen. Ez működhetne így. Nyilvánvaló, hogy jelenleg Dömösön a fentről jövő kezdeményezések szervezeti struktúrájának homokszemek, vagy még inkább sziklatömbök szorultak a

gépezetébe. A józan paraszti észszel levonható konklúzió: ez jelenleg nem járható út! Ne is erőlködünk, nekünk sem érdemes árral szemben úszni, túl sok energiánkba kerül.

A másik irány, ahonnan indulhatnak a kezdeményezések (és ez sok nagy nemzetközi cég életében is bevett szokás), hogy alulról, vagyis a dolgozók, jelen esetben a lakosok felől kell, hogy felfelé irányuljanak az ötletek, egy stratégia bimbózása. Egy számon kérős falugyűlés még nem alulról jövő kezdeményezés. Összefogásra azonban kiváló kezdés, illetve remek kommunikációs csatorna, de ennél több kell. Nekünk kell stratégiát építeni, nekünk kell koncepciót összeállítani. Nekünk kell alkotni. Szó szerint valamit az asztalra tenni. Nem csak vagdalkozni, sarat dobálni, hanem a háttérben, csoportmunkában összejönni, és kidolgozni olyan terveket, amiket aztán meg is valósítunk.

Ebben a nyílt levelemben „műhelymunkára” invitálok mindenkit! Azért mindenkit, mert mindenkinek van szerepe egy falu életében, és az ideális az lesz, ha mindenki még jobban megtalálja a helyét az életben és a faluban egyaránt. Robi és én tudunk segíteni a koordinációban tapasztalatainkkal és szaktudásunkkal, kreativitásunkkal, na és persze a két kezünk munkájával.

Jöjünk össze július 30-án, hogy egy új Dömöst kezdjünk el építeni a régi hagyományokra alapozva!

Az idők bölcessége, tudása épp úgy nélkülözhetetlen, mint a fiatalok tettekészsége és életrevalósága. A helyszínről még érkezik majd infó, *figyeljék a hirdető-táblákat!* Addig is jegyezze fel mindenki a dátumot, hogy minél többen ott tudjunk lenni!

Nem a spanyolviaszt szeretnénk feltalálni, hiszen tudjuk, hogy sokan rengeteg időt-energiát belefektettek már az ötletelésbe, a világmegváltásba. Inkább azt mondom, hogy elő a tervekkel a fiókokból, és gyúrjuk össze egy élhető koncepcióvá, ami előre viszi a falut, és „jó itt élni” érzést varázsol a szívekbe.

Csodákkal teli mosolygós szép napokat kívánok!

Szeretni szüntelenül...

Néhány gondolat a dömösi kórustalálkozó kapcsán

KOVÁLY ERZSÉBET

Június 23-án a dömösi Szent István Plébániatemplom adott otthont négy kórus: a Visszhang Kamarakórus, a Nagymarosi Férfikar, a Szent Lőrinc Énekkar, valamint a helyi Zöldkendő Énekkar hangversenyének. A kórusokat Juhász Orsolya és Lukácsné Fabi Katalin vezényelte. Hegedűn közreműködött Pásztóiné Nádudvari Erika. A hangversenyt Márkosi Kitti konferálta, a rendezvény házigazdája pedig Kálmán Antal atya volt.

Az utolsó percekben érkezve, parkolóhelyet már nem találva (ülőhelyet is csak alig) érkeztem meg a Szent István Plébániatemplomba. Útközben felidéztem kórustalálkozó-élményeimet: kivétel nélkül áldott találkozások voltak, bárhol és bármikor vettem részt ilyen rendezvényen. Ezzel az igénnyel és reménnyel ültem be most is a templom padjába, a kórusmuzsika felemelő hatásaira készen.

Várakozásom beteljesült. A felsorolt kórusok felkészülten, összehangoltan, igényesen és kimunkáltan árasztották ránk a harmónia hangjait.

„Bármiféle zenekeltő hangforrások közül legszebb hatású az emberi hangkészlet...” – írja Molnár Antal zenetudós. Az emberi hang páratlan jelenség. Ugyanolyan elidegeníthetetlen része emberségünknek, akárcsak az arcunk, vagy az értelmünk. A hangadás életjel. Születésünkkor éles hanggal jelezzük életképességünket. Előbb artikulálatlan, majd megformált, a beszéd rendszerébe foglalt hangokkal fejezzük ki önmagunkat, gondolatainkat, érzelmeinket, szükségleteinket egész életünkben.

Az emberi hang jelzés arról, hogy: vagyok. Sőt, arról is, hogy hol vagyok éppen: itt vagyok, erre keressetek. Ahogyan hangunkkal jelezzük mások felé földrajzi helyzetünket, úgy lelki helyzetünkről is képet adunk. Itt vagyok, most épp a szomorúságban,

vagy most épp az örömben, itt keressetek. Az önmagunkról adott helyzetképen túl (vagy azzal együtt) az emberi hang kommunikáció, vagyis közösségre hív, közösséget teremt. Jelzek, és visszajelzést kapok, jeleznek, és visszajelzek. Mert mi, emberek úgy vagyunk megalkotva, hogy figyeljünk egymás hangjára. Az emberi hangadás tehát azt jelenti: „Vagyok, itt vagyok, nem vagyok egyedül. Nem akarok egyedül lenni.”

Az emberi hang szép. Szép a beszéd, de még szebb az ének, mert vele messzebbre lép az ember önmagából. Az emberi hang szép, mert egyedi, mert sokszínű, mert önmagában is sokszólamú. A többszólamúság egészen emberi dolog, ha létünk, testünk-lelkünk több szinten zajló, mégis egymással harmonizáló folyamataira gondolunk. Musica humana – így nevezte a középkori ember a test és lélek egymással és a világtörvénnyel összecsengő életét.

Az éneklés: zene. Olyan zene, amelynek megalkotásához saját testünket-lelkünket adjuk hangszerként.

Az éneklés egy bármikor rendelkezésünkre álló lélekgyógyító lehetőség. Statisztikai adatok szerint a rendszeresen éneklő emberek mind lelkileg, mind testi-leg egészségesebbek és terhelhetőbbek, könnyebben viselik és gyorsabban feldolgozzák a lelki traumákat, a stresszt, elégedettebbek, kiegyensúlyozottabbak, bizakodóbbak, erősebb az önbizalmuk, felelősség-érzetük és segítőkészségük nagyobb, mint nem éneklő embertársaiké.

Énekelni jó és egészséges. Egyedül is jó, de ha közösségben tehetjük még jobb. A csoportos éneklésnél összekapcsolódik a zene, az éneklés áldása a közösség áldásával. Jól tudjuk, és sokszor emlegetjük (s aki nem tudja, hát tanulja meg!), hogy a közösség gyógyít. Minél több közösséghez, csoporthoz kötődik valaki, annál egészségesebb, teherbíróbb

lelkileg. Az ember társas lény. A közösség megélése, az abban való saját helyünk, szerepünk meg tapasztalása fejleszti az önméretet, önértékelést. Mérések igazolják hogy csoportos énekléskor kiegyenlítődik a kórustagok pulzusszáma, agyhullámai és hangulata, úgy, hogy közben mindenki megtartja saját egyéniségét. A közös éneklés tehát a közösségi lét alapját fekteti le. A közösség pedig létfontosságú színtere az emberi életnek.

Lehet-e még valamit hozzátenni az éneklés csodáinak sorához? Talán annyit: nemcsak az éneklőknek okoz örömet, hanem hallgatóinknak is. A közös éneklés tevékenységét átjárja a hasznosság érzetének öröme. De ez már csak ráadás.

Mindezeket az áldásokat élhették meg a „Szeretni szüntelenül” kórustalálkozó résztvevői, kórustagjai – de mi, hallgatók is. Ránk is áradt abból az örömből, amit ők az éneklésből nyernek.

Boldogult egyetemi énektanárom, Máté János, a tantárgy iránt kellő tiszteletet és szorgalmat nem tanúsító diákokat gyakran intette ezekkel a szavakkal: „Maguk talán nem tudják, de a teológia tantárgyai közül a legfontosabb az ének. Hiszen hol olvassunk a Jelenések könyvében arról, hogy az örökkévalóságban bárki is dogmatikai vitákat folytatna az Úrral? Az egyháztörténetről sem esik szó, sem a Biblia eredeti nyelveiről, sem a prédikálásról. Arról viszont annál inkább, hogy a megváltottak serege csodálatos, új éneket énekel az Úrnak. Hát nem az ének a legfontosabb tantárgy? Hiszen ezzel töltjük majd az örökkévalóságot! Ez az egyetlen dolog, ami még ott is megmarad!” Azt fejezi ez ki számomra, hogy mikor az ember énekel, valamiképp összeköttesbe kerül az emberen túlival. A közös éneklés lappangó erőket készíten kibontakozásra. Nem másról szól ez számomra, mint az emberi élet lehetőségeiről. Teremttségünk, létünk a lehetőségek tárháza: lehetősége van kinek-kinek ezerféle úton felfedezni önmagát, a világot, Istent. Lehetősége van kinek-kinek a saját maga faragta keretben értelmezni az életét. Eleink tudták ezt: „Az ének fölvidít, vagy megkeserít, megszorít. Kiadja a bánatát, vagy az örömit. A Jó Isten ebbe beleadta a jót is, a rosszat is, a szomorúságot is, a bánatot is. Mert ha valakinek van bánatja,

akkor elkezdd éneköljni, és kisírja magát, és akkor avval megkönynyebbül. És ha valakinek öröme van, akkor rázendít egy jó vidám énekre, és akkor avval kiadja az ő örömit, hogyha ő kiénekölhetje magát valami víg, jó énekre. A Jó Isten ezt adta, hogyhát az emberek örüljenek is, ríjjanak is.” (Berecz András)

Éneklő nép a magyar (nem pedig káromkodó). Jó hangú,

szép hangú, erős hangú. De vajon tudja-e ezt önmagáról? „Itt az út, járni kell! / Itt a tűz, égni kell! / Hány magyar énekel? / És hány magyar hallgat el?” (Ghymes)

Egyéni, családi, nemzeti, felekezeti jelenünk és jövőnk egyaránt attól függ, hogy felismerjük-e, kihasználjuk-e teremttségünk, EMBER-ségünk lehetőségeit; hogy halljuk-e és hallatjuk-e emberi hangunkat, vagy

hagyjuk csendben elenyészni. Hitem szerint soha nem késő elkezdni az éneklést.

És afelől is szilárd reménységem van, hogy jut még nekünk egy sor Halleluja a mennyei partitúrából.

Köszönjük a szervezőknek, az előadóknak és a közönségnek, hogy a II. Dömösi Kórustalálkozóról ilyen emelkedett lélekkel térhettünk haza!

Az Áprily Iskoláért Alapítvány közleménye

a kuratóriumi elnök szubjektív véleményével

Köszönet mindenkinek, aki a 2011/12-es tanévben az alapítványon keresztül közvetve vagy közvetlenül segítette Visegrád város alapfokú oktatási intézményét, az ott tanuló gyermekek nevelését, a pedagógusok tiszteletteljes, áldozatos munkáját!

MEZEI ANNA

Az alapítvány a június 2-án megrendezett gyermek- és pedagógusnap programot 22.000 forinttal támogatta.

A nyugdíjas pedagógusok nevében köszönöm, hogy úgy élhettük meg hivatásunk ünnepét munkásságunk egyik fő helyszínén, gyerekcsivajban, valamikori tanítványaink, most szülőként jelen lévő körében, hogy együtt láthattuk múlt, jelen és jövő képviselőit. Ez a gyermek- és pedagógusnap valóban az első (!) ilyen esemény volt Visegrád város és az iskola történetében. KÖSZÖNJÜK!

A rendezvény bevétele 190.000 forinttal gazdagította az alapítvány számláját, természetesen a kifizetett támogatási céllal: alsó tagozatban trambulin, felső tagozatban projektor (digitális tábla) beszerzésére.

Az Áprily Iskoláért Alapítvány első alkalommal adta át az Év Diákja és az Év Kisdiákja címet a ballagáson és a tanévzáró ünnepélyen megjelent nyilvánosság előtt Paulusz Balázs 8. és Sintár Virág 4. osztályos tanulóknak.

A díj megalapításával, meghirdetésével nagy felelősséget, megtisztelő feladatot vállalt magára közvetve az alapító és közvetlenül a kuratórium! A legfelelősségteljesebb döntést a cím odaítéléséről mégis a tantestületnek kellett meghoznia. Reméljük, hogy a diákság számára vonzó lesz a jövőben is dolgozni, megküzdni az Év Diákja címért, mert önmagában is művészeti értéket

jelent az oklevél és plakett, valamint a Szent György Lovagrend által adományozott 150.000 forint értékű tárgyjutalom.

Ezúton köszönjük Péterfy László szobrászművész Áprily Lajos ábrázoló bronz plakettjét, melyet Paizs Béla öntő mester készített, Schüssterl József fafaragó mives dobozát, Kacsán György grafikusművész igényes oklevelét.

Az Év Kisdiákja a parajdi Áprily Lajos Általános Iskola képzőművész rajztanárának, Szabó Timeának alkotását, az erdélyi Várad Páter Pál és Leówey Lilla Áprily Lajos életének helyszíneit bemutató fotóalbumát vehette át. A Szent György Lovagrend 50.000 forint értékben egyhetes táborozási lehetőséget, márkás iskolatáskát és rajzeszközöket ajándékozott Sintár Virágnak. A kisdiák nevében is köszönjük az értékes ajándékokat!

Az Áprily Iskoláért Alapítvány a két díj megalapításával parajdi testvériskolánkkal is szorosabbra fűzheti a kapcsolatot, hiszen az Áprily-plakettel mi ajándékozunk meg a parajdi iskola jutalmazott diákját, Parajd pedig minden évben a mi kisdiákunk díját biztosítja.

Ez évtől díszes könyv örökíti meg a díjazottakat, remélve, hogy további pályafutásukat is rögzíteni tudjuk majd az iskola Aranykönyvében. Az Aranykönyv Szűcs Sándor papírmerítő mester igényes munkáját dicséri, amit neki is hálásan köszönünk.

A tanév vége még számunkra, az Áprily Iskoláért Alapítvány számára is kedves meglepetést

szerezett Tóth Judit zongoratanár és zenész barátai ajándékkoncertje június 24-én a moziban. Chopin és Piazzola műveit varázsolta elénk Válóczy Ildikó (cselló), Weisz József (hegedű), Jánosházi Péter (cselló). A meleg vasárnap délután és más programok ellenére szép számú hallgatóság gazdagodott magas színvonalú zenei élménnyel, az alapítvány pedig 35.100 forinttal gyarapította a többféle ígérethez váró bankszámláját. Köszönjük elsősorban a lelkes, tisztaszívű fiatal művészek példamutató, önzetlen felajánlását, a hallgatóság támogatását, buzdító bátorítását, a szülői munkaközösség ismételt vendéglátását!

Úgy tűnik, épül, alakul az a közösség, amit egy közös cél kövacsol egybe; városunk legjelentősebb intézményének szellemi-erkölcsi-anyagi támogatásának szándéka!

Köszönjük és várjuk azoknak a szervezeteknek, egyéneknek, civil szervezeteknek hasonló megkeresését. Befogadjuk és szervezzük az alapító okiratunkban megfogalmazott célokkal egyező szándékokat, ezzel is színesítve városunk kulturális életét!

A 2011/12-es tanév a tanévzáró ünnepélyvel még nem fejeződött be, a nyári vakáció programjai folyamatosan tartanak. Alapítványunk két nyári táborát támogat: 40.000 forinttal az Elődeink nyomában nemzetiségi német tábor, 100.000 forinttal a testvériskolánkkal közös VI-PA-tábor Parajdon.

Az Áprily Iskoláért Alapítvány kuratóriuma a nyári vakáció örömeihez szép időt, egészséget, pihenést, vidámságot kíván nevelőknek, diákoknak, családoknak.

A szerző az Áprily Iskoláért Alapítvány kuratóriumi elnöke.

Sütizzünk...

■ GÍRNÉ ANNAMARI

Ha végre itt a nyár és meleg az idő... Biztosan ismerik a Pancsoló kislány című nyári slágereskét. Mikor ezeket a sorokat

is neki, hogyan is festenek ezek a gyakorlatban.

Kekszes-tejfölös süti

Először is 20 dkg gyümölcsöt 20 dkg cukorral, egy citrom levével felforralunk és egy evőka-

írom, árnyékban 37 fokot mérünk. Szóval tényleg itt a nyár és vele a tikkasztó hőség!

Joggal gondolhatják, hogy ki a fenéknél van kedve ilyen melegben süteményt sütni?! Hát higgyék el, még nekem sem! De mondják meg őszintén, mit tehet az ember lánya, ha hétfélegre vendégeket vár, meg egyébként is rengeteg finom gyümölcs van, és a háziasszonyok ingerenciája támad valamit alkotni belőlük.

A nyári sütemények lényege, hogy lehetőleg a legkevesebb időráfordítással, a sütő kiiktatásával és csak néhány eszköz igénybevételével alkossunk valami nagyon finom és mutatós süteményt.

Mielőtt ezekre a receptekre rátérnék, néhány szót kell ejtenem az eszközökről, alapvető hozzávalókról. Először is a botmixert kell az egekig magasztalnom, mert hatalmas segítség akár egy krémlevesről, akár májkrém készítéséről is legyen szó. Jelen esetben hozzájárul ahhoz, hogy például a túrót és a gyümölcsöket ne kelljen szítán áttörni. Aztán itt vannak a különféle habverők, szilikonos keverő kanalak és kapcsos tortaformák, amik mind megkönnyítik a munkát.

A sütemények alapja minden esetben gyümölcs, túró, tejföl, joghurt, tejszín és a zselatin. Mivel nem kapcsoljuk be a sütőt, így a piskóták helyett háztartási keksz és babapiskóta biztosítja az alapot a krémes édességeknek. Fogjunk

nál étkezési keményítővel (kukoricakeményítővel) lekvár állagúra besűrítjük. Hagyjuk kihűlni! Egy közepes (kb. 20 x 20 cm-es) műanyag dobozt kibélelünk folpackkal. Szögletes háztartási kekszzel kirakjuk az alját. A kihűlt gyümölcslekvárt elkeverjük 40 dkg jó minőségű tejfövel. Ebből a krémből egy jókora merőkanállal elkenünk a keksz tetején, amire újabb sor kekszet teszünk, Erre újabb adag krém, majd újabb sor keksz jön. Addig folytatjuk a rétegezést, míg el nem fogynak a hozzávalók. (A tetejére keksz kerüljön!) Ehhez a mennyiséghez kb. fél kg háztartási kekszre van szükség. A tetejét letakarjuk, és egy éjszakára hűtőbe tesszük. Másnap szépen szeletelhető lesz. Ha nem szeretnénk pepceselni a gyümölcs főzésével, nyugodtan helyettesíthetjük 30-35 dkg lekvárral is.

Epres túrótorta

Ebben a receptben nyugodtan igénybe vehetjük a családban található kiskorú gyermek segítségét. Én egy kis zsarolástól sem szoktam visszariadni. Addig nem mehet a strandra, míg ki nem béleli a kapcsos tortaformát folpackkal, és bele nem nyomkodja az aljába a 20 dkg darált háztartási keksz és 10 dkg olvasztott vaj keverékét! Ez egyébként nagyjából 10 percet vesz igénybe. Ennyi idő nekünk is éppen elég, hogy elkészüljünk a krémmel. Egy tálba kimérünk 30 dkg epret, 2 pohár natúr joghurtot, 10-12 evőkanál cukrot, fél kg túrót és 3

dl tejszint. Közben egy citrom levét kiegészítjük annyi vízzel, hogy 1 dl legyen. Ebben elkeverünk 1 csomag zselatint (2 dkg) és a mikróban alaposan felmelegítjük. A botmixer segítségével elkeverjük a gyümölcsös keveréket, majd a végén a zselatint is beledolgozzuk. Aztán, ha ezzel megvagyunk, a kész krémet a tortaformába öntjük. Legalább 3-4 órára a hűtőben dermesztjük, hogy szeletelhető legyen. Garántálatlan nem töltöttünk többet 15 percnél ezzel az édességgel, és mindösszesen csak két tálat meg a botmixert kellett elmosogatni.

Málnás joghurtos-tejfölös süti

Itt is kibélelünk egy kapcsos tortaformát folpackkal, majd kirakosgatjuk az alját babapiskótával. Én egy kevés lekvárral szoktam őket összeragasztgatni, mert szeleteléskor jól mutat! Ezután 30 dkg málnát, egy nagy doboz natúr joghurtot, 3 dl habtejszint, egy kis pohár tejfölt meg 10-12 evőkanál cukrot kimérünk egy tálba. Közben egy citrom levét kiegészítjük annyi vízzel, hogy 1 dl legyen. Ebben elkeverünk 1 csomag zselatint (2 dkg) és a mikróban alaposan felmelegítjük. Megint jöhet a botmixer, amivel simára keverjük a gyümölcsös keveréket. Beledolgozzuk a zselatint, majd a kész krémet ráöntjük a babapiskótára. Tetejére egész szem málnát, ribizli dobálunk. Legalább 3-4 órán keresztül hűtőben dermesztjük.

Tejszínes csokis torta

Egy kisebb kapcsos tortaformát szintén kibélelünk sütőpapírral. Ezután babapiskótákkal – amiket előzőleg egy pillanatra tejbe mártottunk – kirakjuk az alját és az oldalát úgy, hogy a babapiskóták állítva legyenek (jócskán túl fog lógni a tortaformán). Így egy nagy babapiskóta üreget kapunk! Ezután 30 dkg jó minőségű keserű csokoládét felolvasztunk 10 dkg vajjal, 2 csomag vaníliás cukorral és 20 dkg mo-

gyorókrémmel. Ha van otthon valami jóféle rum, akkor nyugodtan borítsunk bele egy kupicával! Ha ez felolvadt, fél liter tejszint verjünk nem túl kemény habbá 2 csomag vaníliás cukorral, és forgassuk bele a még langyos, olvadt csokoládét. Ezzel a krémmel töltjük meg az üreget. Kicsit ütögetjük meg, hogy mindenhová kerüljön a krémből, kicsit simítsuk el a tetejét és reszeljük meg fehér csokoládéval. 2-3 órán át a hűtőben dermesztjük. Melegvízbe mártott késsel szeleteljük!

Ha meleg nyárban mégiscsak jönne egy pár nap hűvös és jólesne bekapcsolni a sütőt, hát azokra a napokra igazán üdítő, a

Duplán citromos süti

Egy nagyobb (30 x 40 cm) tepsit kibélelünk sütőpapírral, a sütőt pedig előmelegítjük 180 fokra. Közben 8 db tojást szétválasztunk. A tojások sárgáját 26 dkg cukorral habosra keverjük. 16 dkg vajat (esetleg margarint) megolvasztunk, amit 2 citrom reszelt héjával egynek meg a levével együtt belekeverünk a cukros tojássárgás masszába. 24 dkg lisztet elkeverünk egy kis sütőporral. A tojások fehérjét habbá verjük. A lisztet beledolgozzuk a vajas alapba, a fehérje habot pedig beleforgatjuk. Az egészet óvatosan a tepsibe öntjük, majd szépen elsimitjük. 30-35 perc alatt sül meg. A másik citrom levét annyi porcukorral keverjük el, amennyit felvesz. Alig keverhető, sűrű mázat kell kapni. A megsült, még forró süteményen elosztjuk a citromos mázat és így hagyjuk teljesen kihűlni. Csak ekkor szeleteljük.

Remélem sikerült néhány ötletet adni a nyári süteményekhez! Annyi gyümölcs van nyáron, érdemes kísérletezni velük. Legközelebb is gyümölcsös süteményekkel jövök, mert remélem, jó sokáig tart még a nyár!

Addig is mindenkinek jó pihenést, szép nyarat kívánok!

Tanár úr kérem...

■ KÁLMÁN ANTAL ATYA

Pontosabban mondva igazgató úr kérem! Ezt nem tudom megérteni, és nem tudom felfogni. Önnek jelentenek valamit a kimondott szavak? Csak arra emlékszik, ami önnek kedvezőbb? A múltat végkép eltörölte, és úgy alakította, ahogy jólesik? Egyáltalán létezik az ön szótárában olyan szó, hogy igazság? Vagy azt nevezzük igazságnak, amiből több pénz, több előnyt szerezhetünk? Hogyan tud így tanítványai szemébe nézni?

Megérdemli a tanár megszólítást? Megérdemli az úr megszólítást?

Mi is történt pontosan?

Amíg a bíróság nem mondja ki az ítéletet, addig mindenki vel szemben vélelmezni kell az ártatlanságot. Ez a jog mindenkit megillet, még akkor is, ha aljas szándékból embert öl. A Fővárosi Törvényszék viszont 2012. június 14-én kimondta az ítéletet a cse-

peli iskolai gyilkossággal kapcsolatban. A hosszas, hatvan tanút meghallgató bizonyítási eljárás alatt a vádlott mindvégig ártatlanságát hangsúlyozta, bár az egész eseményt magnószalag rögzítette, ami bizonyította, hogy mi is történt valójában. A biztonsági őr lelőtte az egyik tanárt, aki az iskola alapítványával kapcsolatban visszaéléseket vett észre. Mindkettőjüket életfogytiglani börtönrre ítélték.

Mi az igazság?

Az, amit az ügyészség állít, vagy az, amit a vádlott állít, miszerint nem követett el semmilyen bűncselekményt? Valaki a minap azt mondta:

– Ha szerzel magadnak egy jó ügyvédet, akkor úgysem fognak elítélni.

Az számít, hogy mennyit tudunk fizetni az ügyvédnek, vagy az igazság?

Lehet, hogy úgy tűnik, ez csak költői kérdés, de minden másnál fontosabb.

Egy nulla...

■ IFJ. PAULUSZ JÓZSEF

Bár a cikk írása idején még tart a foci EB, a cím mégsem arra vonatkozik, szóval nem egy sportos téma következik.

Bérbe adták a parkolót... nem gond... (bár nem lehetne, mert törzsvagyon, de azért bérbe adták...). Ahogy ez megtörtént, csoda is lett egyből, mert Dömösön járt Harry Potter! Hiszen a bérbe adással egy időben – varázsütésre – megjavultak a sorompók!

Na, szóval a parkoló... ha jól tudom 600 ezer forintért adták ki az idei évben. Hm... de végül is jó ötlet, hiszen lesz (végre) bevétele a falunak belőle. El is fogadnám, attól az icipici, de mégsem elhanyagolható tényről eltekintve, hogy ez egy bagatell összeg... Mért is?

Nézzük a 2011-es évet: a parkolásból az év első részében 715 ezer forint gyűlt össze. A bírságokból pedig – mert akkor még volt közterület felügyelő – 1 millió 363 ezer forint jött be. Bár nem vagyok matekzseni, az mégis

látszik, hogy ez majdnem másfél millió forinttal több, mint a bérbeadási összeg... Arról sem szabad elfeledkezni, hogy ez nem az egész 2011-es év bevétele. Ahogy mondani szokták: meg nem nevezhető forrásból tudom, hogy parkolásból 3 millió forint, a büntetésekből pedig 5 millió forint volt a bevétel. Ez ugye 8... vagy csak nekem nyolc? Ha ebből levesszük a közterület felügyelő bérét, valamint a sorompók javítását (ami idén eddig azért nem működött, mert nincs pénz a javításukra), akkor is marad 6, mármint 6 millió. Ami a falué.

Akkor most megint egy kis matematika a nullákkal... mi több: 600 000 vagy a 6 000 000? Egyszerű ránézésre is el lehet dönteni. Bár csak egy nulla a különbség, mégsem elhanyagolható. De ez az egy nulla a testületet nem érdekli.

Gondolom azért, mert ül néhány nulla a testületben, így nekik nem számít, ha egy nullával több van, vagy kevesebb.

És a falunak sem hiányzik az az egy nulla?

„Forr a világ bús tengere, ó magyar!
Ádáz Erynnis lelke uralkodik,
S a föld lakóit, vérbe mártott
Tőre, dühös viadalra készíti.”
(Berzsenyi Dániel: A magyarokhoz)

Szabad nép!

■ DOBOS KÁROLY

A cím olvasása közben az idősebb generációnak biztos eszébe jut, hogy 1945-től 1956-ig ez volt a Magyar Kommunista Párt napilapjának címe, s csak a forradalmi események után változtatták meg (mint ahogyan a párt nevét is) a jelenleg is érvényben lévő *Népszabadság* címre.

Berzsenyi Dániel „A magyarokhoz” című versében olvashatjuk a továbbiakban, hogy: „szabad nép tesz csuda dolgokat!” Azonban Kodály Zoltán ebben a kórusművében befejező mondatnak teszi ezt a két szót: „Szabad nép!”, s még egyszer megismételteti a kórossal, „Szabad nép!”, s a karmester egy nagy lendülettel bezárja a művet.

Hogyan kerül ez most ide ebben a fullasztó nyári hőségben? Talán a várható aratásról, önkormányzatunk áldatlan állapotáról, a szabadságra igyekvő családok mindennapjairól kellene írnom, vagy hogy milyen a Duna vize, hiszen nincs egy órája hogy egy jót fürödtem benne, felfrissítve testemet, lelkemet, rövid kis morfondírozásom papírra vetése előtt.

Hát úgy történt ez eset, hogy volt a mi kis falunkban egy kórustalálkozó az elmúlt héten, ahol a környékbeli énekkarok – köztük a mi Zöld Kendőnk – szerepeltek kedves szép műsorral. Az i betűre a pontot számomra a szereplők együttes kóruséneklése tette fel, melyeket trombita-, valamint hegedűjáték színesített.

Kodály kórusművében gyönyörködve felsejlett előttem diákorom, mikor a Budapesti Református Gimnázium énekkarában századmagammal zengedeztem azt, hogy „szabad néééép!”, amikor nem is voltunk szabadok,

hiszen itt voltak a „*hazánkban ideiglenesen állomásozó*” szovjet csapatok. De ez az ének akkor is szép volt, és felemelő volt mind hallgatni, mind énekelni, mint ahogy most is az volt, jöllehet az „*Ádáz Erynnis lelke*” azóta sem vészett el. A vihar istennőjét nevezték így az ókorban, aki mindent felkavart és lerombolt, népeket, országokat, hatalmokat, egyéneket, testeket s lelkeket egyaránt. Először csak, mint lenge szellő befurakodik az emberek közé, s az emberek lelkébe s aztán meglepedve biztonságban érezvén magát felerősödik, s a végén mindent elpusztító orkánná erősödik, s végpusztító erejével szétdobál mindent: családokat, közösségeket, társadalmakat, nemzeteket s a világot! Különböző formákban furakodik, mint a „világ lelke” az anyagiak, a pénz, az élvezetek hajszájában. A nagybetűs ÉN-ben, aki mindent jobban tud, s akinek akarata mindeneket legázol, s még Isten fölé is emeli magát egyenesen a gonoszságban. Kicsoda szabadíthat meg az „*Ádáz Erynnis*”-től? Hogyan leszünk szabad nép? Egyedül Jézus Krisztus az Ő Szent Lelke által! Mert ahol az Úrnak Lelke ott a Szabadság! Ha Őt kéred, és engeded be lelkedbe, hogy üzze ki Erynnis minden formáját, akkor szívedből lelkedből tudsz hálát zengeni ahogy az egyesült kórus is tette:

„Az Úrnak az égben hála,
az Élet a Szeretet átölel,
Mind Szent fia által élünk,
az Úrhoz Ő emel!

Bár Hozzá méltók nem vagyunk,
De Jézus fogja két karunk,
Hálás szívvel néki zengjük
Boldog himnuszunk!”

(Marc-Antoine Charpentier:

Te Deum)

Hírek a pilismaróti Bozóky iskolából

A Diákönkormányzat vezetőségének beszámolója

■ RÉTI ZSÓFIA

Szeptemberben megválasztottuk az új DÖK –vezetőket: a miniszterelnököt, Réti Zsófiát, a helyettesét, Bakó Csengét, a kultúr-média minisztert, Somogyi Virágot, a sport- és környezetvédelmi minisztert: Elek Gergőt. 22-én rengeteg papírt gyűjtöttünk. Az idén először rendeztük meg a Szent Mihály napi vígasságokat névadónk, Bozóky Mihály neve napjának tiszteletére.

Októberben megemlékeztünk a 13 aradi vértanúról. 12-én osztályfoci volt a 7. és a 8. osztályosok részére. Nem kérdés, ki nyert! 14-én a faluban veszélyes hulladékgyűjtést szerveztünk. Sikertől jó sok kiselezett számítógépet, monitort és egyéb elektromos limlomot összegyűjteni. Ennyivel is kevesebb hulladék került érdekbe! 19-én az 5. és a 6. osztályosok fociztak. Győzött a jobbik. 23-án ünnepeltünk. 28-án "Tök jó buli" volt az aulában. Remek zene mellett (Zenélt: Király Róbert 8. osztályos tanuló) jó hangulatban faragtuk a töklámpásokat, amik egész este dekorálták az udvarunkat, majd nagyot táncoltunk remekbeszabott jelmezeinkben.

Novemberben szavalóversenyen vettünk részt a viseigrádi Áprily iskolában, ahol Kabai Ákos 4. osztályos tanuló első helyezett lett! A sportdélutánon az alsósok képviselték iskolánkat. Floorball-ban III. helyezést értek el felsős diáktársaink. Ebben a hónapban volt a Tan-tan hét, ahol már rutinosan teljesítettük a feladatokat (megtanultunk tanulni). Advent első hetében koszorút kötöttünk szülőkkel, Antal atyával, tanárainkkal. A zongorateremben még daloltunk is. Ezen a napon volt mézeskalács díszítés, adventi vásár és vetítés is. Jól éreztük magunkat.

A december a Mikulás-kupával indult, majd a Mikulás-bulival folytatódott. 13-án Schirilla György járt az iskolánkban. 14-én Luca- napi népszokásokkal ismerkedtünk, karácsonyi díszeket készítettünk. Tanáraink sült almával tömtek bennünket, ami igen ízletes volt. 21-én karácsonyvárá mősorunkkal láttuk vendégül a falu apraját-nagyját.

Januárban sokat tanultunk, vártuk a félévi értesítőket, beadtuk a középiskolai jelentkezéseket. Most már tudjuk, mindenkinek sikerült felvételt nyernie a környékbeli középiskolákba. Beindult a filmklub. Első vetítésünket szép számmal nézték meg. Sherlock Holmes jó választás volt!

Februárban farsangoltunk, a bált a szülői munkaközösség rendezte. A bevételből támogatták a projekt-hetünk budapesti kirándulásait.

Márciusban megünnepeltük a 48/49-es szabadságharc emléknapját. A filmklub műsorán a Hair című film szerepelt. Sokan láttuk.

Áprilisban húsvétoltunk, majd 24-én szavalóversenyt tartottunk. Sok szereplővel szép délutánt töltöttünk az iskolában. 26-án elszállították az összegyűjtött használt elemeket az iskolából. A mennyiség után az osztályok bónuszpontokat kaptak, melyek beválthatóak ajándékokra. A gyűjtés jövőre is folytatódik.

Májusban témahét volt, a levegő címmel. Ennek keretében jártunk a Parlamentben, a Planetáriumban és a Közlekedési múzeumban. Sok szép alkotás: léghajó, papírsárkány, repülő, szitakötő készült ezen a héten. A hatodikosok részt vettek a „Kisvasútra fel!” című internetes pályázaton. 25-én megtartottuk az „Ének ünnepe” című versenyt. A negyven induló közül diákjaink sok helyezést szereztek. Pónya Sára 7. osztályos tanuló egyhetes ingyenes zenei tábor nyert! A „Dömösi camping 30 éves” című pályázatra iskolánk valamennyi osztálya készített pályamunkákat. Az eredményhirdetés június 30-án lesz Dömösön a campingben. 30-án megírtuk a kompetenciát.

Június 3-án Ki mit tud-on mutattuk be, mit tanultunk a szakköreinken ebben az évben. Az osztályok két napot kirándultak. Mindenki jól érezte magát.

Ez az év is eltelt, gyorsan, de tartalmasan. Mindenkinek jó pihenést kívánok a nyárra a DÖK vezetősege nevében!

A szerző Maróti Körtársaság miniszterelnöke

**DÖMÖSI
FALUNAP**

Augusztus 4. szombat

A rendezvénysátorban:

17.00 - 19.30

A Dunakanyar Mazsorett és Showtánc Együttes és a Zöldkendő Énekkar műsora

19.30 - 21.00

A Sziporka Band játszik

21.00 - 22.00

Horváth Charlie koncert

22.00 - 02.00

Utcából a Sziporka Band közreműködésével

Várjuk olvasóink írásait!

Aki úgy érzi, hogy közérdeklődésre számot tartó mondanivalója, javaslata, kérdése van, írja le, és küldje el nekünk.

Bárkitől elfogadunk cikket, ha az közlésre alkalmas, még akkor is, ha mondanójával nem mindenben értünk egyet. Ilyen módon kívánok fórumot biztosítani a különböző véleményeknek.

A beküldött írásokat nem változtatjuk meg, csak az esetleges nyelvi, illetve helyesírási hibákat javítjuk ki. Nem közlünk rasszista, kirekesztő, gyűlöletkeltésre alkalmas, a jó ízlést és az alapvető emberi jogokat sértő vagy trágár, stb. írásokat.

Kéziratot nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.

Dömösi Élet

Kiadja: az Összefogás Dömösért Közhasznú Egyesület

Felelős kiadó: Takácsné Gyenes Ildikó

Felelős szerkesztő: Szilágyi Gábor

Szerkesztőség: Pauluszné Tóth Anna, Vanekné Vakán Anikó

A szerkesztőség címe: 2027 Dömös, Tánicsics M. u. 10.

Telefon: 0620-579-7829; E-mail: domosi.elet@odke.hu

Készült az iGlobe Team Kft. nyomdájában, 500 példányban

Ingyenes kiadvány. Eng.sz.: 2.9/595-1/2006

Az újság eddig megjelent számai a

elnok@odke.hu